

أصول ثلاثة

Tři základní principy

إمام و مجدد محمد بن عبدالوهاب التيمي

imám a mudžeddid

Muhammed bin Abdulwehháb at-Tamímí

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Vězte, aby se Alláh nad vámi smiloval, je vaší povinností naučit se čtyři věci:

První: Vedět, což znamená uvědomění Alláha, uvědomění Jeho Proroka ﷺ a náboženství islámu, na základě důkazů.

Druhá: Jednat podle toho.

Třetí: Vzyvat k tomu.

Čtvrtá: Mít trpělivost se škodou, kterou při tom utrpíme.

To dokazují Alláhova slova:

وَالْعَصْرِ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ

Při osudu! Věru že člověk spěje v záhubu! Kromě těch, kdož uvěřili a zbožné skutky konali a vzájemně se k pravdě a neochvějnosti nabádali. (al-Asr: 1-3)

Aš-Šá'fí, nechť se nad ním Alláh smiluje, řekl: "Kdyby Alláh neseslal jiný důkaz, mimo této súry, mělo by jim to stačit."

Al-Bucháří, nechť se nad ním Alláh smiluje, řekl: "Vědění předchází řeč a skutek."

Toto dokazují Boží slova:

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ

Věz tedy, že není božstva kromě Boha, a pros za odpuštění vin svých i vin mužů a žen věřících! (Muhammed:19) Tedy nejprve zmiňuje vědění před mluvou a činem.

Vězte, aby se Alláh nad vámi smiloval, je povinností všech muslimů, mužů i žen, poznat a jednat podle těchto tří věcí:

1.

Alláh nás stvořil, zajistil nám obživu, a neopomíjí nás. Naopak nám seslal Posla ﷺ. Kdokoli jej poslouchá vstoupí do Ráje, kdokoli jej neposlouchá stane se obyvatelem Pekla.

Jak Alláh stanovil:

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلا

A věru jsme k vám vyslali posla svědčícího proti vám, podobně jako jsme vyslali posla k Faraónovi předtím, však Faraón neuposlechl posla tohoto; i uchvátili jsme jej uchvácením prudkým. (Al-Muzemmil 15-16)

2.

Alláh si nepřeje, aby byl spolu s ním kdokoli uctíván, ani anděl, ani prorok.

Důkazem pro to je:

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

A modlitebny patří Alláhu; nevzývejte v nich tedy spolu s Alláhem nikoho!
(Al-Džin 18)

3.

Kdokoli ctí Posla ﷺ a Alláha samotného, není pro něj přijatelné spojovat se s těmi, kdo tak nečiní, byť blízkými příbuznými.

Dokazuje to:

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Nenalezneš žádné lidi, věřící v Boha a v den poslední, přátelit se s těmi, kdož se protíví Bohu a poslu Jeho, byť to byli otcové jejich či synové jejich anebo bratři jejich či rod jejich. Do srdcí těchto vepsal Bůh víru a podpořil je duchem od Něho pocházejícím. A uvede je do zahrad, pod nimiž řeky tekou a v nichž nesmrtelní budou. Bůh našel v nich zalíbení a oni našli zalíbení v Něm - a tito tvoří stranu Boží! A což nebudou ti, kdož ke straně Boží patří, blažení? (Al-Mudžádila 22)

Vězte, že Alláh vám může udělit schopnost Jej poslouchat, neboť Al-Hanífíja, Náboženství Abrahámovo, spočívá v tom, že uctíváte Alláha samotného, dělajíc náboženství upřímným pro Něj. To je co Alláh nařídil celému lidstvu a také smysl jeho stvoření:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

A džiny a lidi jsem jediné proto stvořil, aby Mne uctívali. (Az-Záriját 56)

Smysl "Mne uctívali" znamená "vybrali si Mne (k uctívání).

Největší z příkázání Alláha je tewhíd, což znamená vybrání Alláha k uctívání. A nejhorší věcí, před kterou varoval je širk: přidružování k němu.

Což dokazuje ustanovení:

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

Ctěte Boha a nepřidružujte k Němu nic! (An-Nisá 36)

Bude-li vám řečeno, jaké jsou tři základní principy, které musí lidstvo znát?

Tedy odpovězte: Že služebník zná svého Pána, své náboženství a svého proroka Muhammeda ﷺ.

První základní princip

Tedy, je-li řečeno: Kdo je váš Pán?

Odpovězte: Můj Pán je Alláh, který mne jediný živí a který živí celé lidstvo skrze Svou přízeň. A On je ten, Koho uctívám, čehož žádné jiné stvoření není hodno vedle Něj.

To dokazuje:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Chvála Bohu, Pánu Alamín (Al-Fátiha 1)

Slovo 'álemín zahrnuje vše mimo Něj, tj. veškeré stvoření.

Bude-li vám řečeno: "Jak jste poznali svého Pána?"

Řekněte: Cestou Jeho znamení a Jeho stvoření. A mezi Jeho znamení patří den a noc, a slunce a měsíc. A mezi Jeho stvoření patří sedm vrstev nebes a sedm vrstev země a všechno mezi nimi a důkazem pro to je:

وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ
إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

Ke znamením Jeho patří noc i den, slunce i měsíc, však neklaňte se ani slunci, ani měsíci, nýbrž padejte na tvář svou před Bohem, jenž obojí stvořil, jestliže Jej uctíváte. (Fussilat 37)

A také stanovení:

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُعْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ
يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنَّجُومِ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Pánem vašim je vskutku Bůh, jenž stvořil nebesa i zemi v šesti dnech a potom se usadil na trůně Svém. On pokrývá nocí den, který se bez přestání žene za ní, zatímco slunce, měsíc a hvězdy jsou rozkazu Jeho podrobeny. Což Jemu nenáleží stvoření a rozkazování? Požehnán buď Bůh, Pán světa! (Al-A'ráf 54)

Slovo rabb (Pán) znamená ten, kdo je uctíván, což dokazuje:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ
فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Lidé uctívejte Pána svého, jenž stvořil vás i ty, kdož před vámi byli - snad budete se bát Boha, jenž pro vás učinil zemi lůžkem a nebesa kupolí a jenž seslal z nebe vodu a dal pomocí ní vyrůst plodům pro vaši obživu. Nedávejte Bohu rovných, vždyť dobře to víte! (Al-Baqara 21-22)

Typy uctívání, které Alláh nařídil – islám, imán, ihsán – zahrnují: Prosby (Du'á), Strach (Chawf), Naději (Radžá'), Spolehnutí se (Tewekkul), Touhu (Raghba), Obavu (Rahba), Pokoru (Chušú'), Bázeň (Chašíja), Návrat (Inába), Hledání pomoci (Isti'ána) Hledání útočiště (Isti'áza), Prosbu o pomoc (Istighása), Obětování (Zába), Přísahy (Nezar) a všechny ostatní formy, které Alláh nařídil a všechny náleží jen Jemu jedinému. Důkazem je:

وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا

A modlitebny patří Alláhu; nevzývejte v nich tedy spolu s Alláhem nikoho! (Al-Džin:18)

Kdokoli směruje část těchto forem uctívání jinam je modloslužebník, nevěřící, což dokazuje:

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

A kdo vzývá vedle Boha ještě božstvo jiné, o němž důkazu nemá, ten Pánu svému z toho musí vydat počet. A věru nevěřící nebudou blaženi! (Al-Mu'minún 117)

V hadísu je stanoveno: *Prosby jsou jádrem uctívání.*

Důkaz:

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ

I pravil Pán vás: „Vzývejte Mne a Já vás vyslyším! Ti, kdo se pyšně povyšují nad uctívání, ti věru vejdou do pekla, kde budou poníženi.“ (Gháfir 60)

Důkazem pro Strach (Chawf), jsou slova Alláhova:

إِنَّمَا ذَلِكَمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ

Hle, toto je satan, který často vám nahání strach svými přáteli, však nebojte se jich, nýbrž bojte se Mne, jste-li věřící. (Álu Imrán 175)

Důkazem pro Naději (Radžá'), jsou slova Alláhova:

فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا

A kdo doufá v setkání s Pánem svým, ať zbožné skutky koná a necht' v uctívání nepřidružuje nikoho k Pánu svému!“ (Al-Kahf 110)

Spolehnutí se (Tewekkul) dokazuje:

وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

A na Boha se spoléhejte, jste-li věřící!“ (Al-Maidah 23)

A Jeho slova:

وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

A tomu, kdo spoléhá se na Boha, tomu On postačí (At-Talák 3)

Touhu (Raghbah), Obavu (Rahbah) a Pokoru (Chušú') dokazuje:

إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ

A všichni ti se předstihovali v dobročinném konání a modlili se k Nám z touhy (po odměně) a z obavy (z trestu) a byli vůči Nám pokorní. (Al-Anbijá 90)

A Bázeň (Chašíja) dokazuje:

فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمَنَّيْ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ

Avšak těch se neobávejte! Obávejte se Mne, abych mohl dovršit dobrodiní Svě vůči vám. (Beqara 150)

Důkazem pro Návrat (Inába), jsou slova Alláhova:

وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

Obracejte se kajícně k Pánu svému a odevzdejte se do vůle Jeho, dříve než vás trest zasáhne, neboť pak vám pomoženo nebude. (Az-Zumar 54)

Důkazem pro Hledání pomoci (Isti'ána), jsou slova Alláhova:

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

Tebe uctíváme a Tebe o pomoc žádáme (Al-Fátiha)

a v hadísu: *Žádáte-li o pomoc, tak žádejte u Alláha.*

Důkazem pro Hledání útočiště (Isti'áza) je:

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

Utíkám se v ochranu Pána záře jitřní (Feleq 1)

a

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

Utíkám se v ochranu Pána lidí (An-Nás 1)

Prošení o pomoc (Istighása) dokazuje:

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ

A hle, obrátili jste se o pomoc k Pánu Svému a On vyslyšel vás... (Al-Anfál 9)

Důkazem pro Obětování (Zába), jsou slova:

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ
الْمُسْلِمِينَ

Věřu modlitba má, obřady (nabízení oběti) mé, život můj i smrt má náleží Bohu, Pánu lidstva veškerého jenž společníka nemá žádného. A toto mi bylo nařízeno a já první jsem z těch, kdož do vůle Jeho se odevzdali. (Al-An‘ám 162-163)

A ze sunny je: "Kéž Alláh prokleje každého, kdo obětuje jinému než Jemu."

Přísahy (Nezar) dokazuje:

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

A oni důsledně své přísliby plnili a obávali se dne, jehož zlo se rozletí široce. (Al-Insán 7)

Druhý základní princip

Znalost náboženství islámu na základě důkazů. Toto (tj. islám) znamená podřízení se Alláhu skrze tewhíd, odevzdání Mu naprostou poslušnost a zdržení se od širk a jeho lidí. To lze rozdělit do tří úrovní:

1. islám
2. imán
3. ihsán

Každá z nich má vlastní základy:

Úroveň islámu

Existuje pět pilířů islámu 1) svědectví, že neexistuje božstva mimo Alláha a že Muhammed je Jeho Posel 2) dodržování modlitby 3) rozdávání almužen (zakát) 4) půst o ramadánu 5) pouť Hadždž

Důkazem jsou slova Alláhova:

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَاتِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Alláh sám svědčí, že není božstva kromě Něho; a dosvědčují to i andělé a ti, jimž dáno bylo vědění. On stará se o spravedlnost – a není božstva kromě něho mocného, moudrého. (Álu Imrán 18)

Význam svědectví víry je: Nikdo nemá právo na uctívání pouze Alláh. Lá iláhe neguje všechno, co by mohlo být uctíváno mimo, zatímco illá Alláh ztvrzuje uctívání pouze Alláha, bez partnerů, jenž by se s Ním dělili o uctívání, tak jako se s Ním žádný partner nedělí o vládu.

Jasnější vysvětlení je v ustanoveních:

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأبيه وَقَوْمِهِ إِنَّني بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

A hle, pravil Abraham otci svému a lidu svému: „Zříkám se toho, co uctíváte, kromě toho, jenž stvořil mě, neboť On správnou cestou mě povede!“ A učinil tento výrok slovem trvalým pro potomky své doufaje, že snad k Bohu se obrátí. (Az-Zuchruf 26-28)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

Rci: „vlastníci Písma! Pojd'te ke slovu rovnému pro nás i pro vás a shodneme se, že nebudeme sloužit nikomu leč Bohu a nebudeme k Němu nic přidružovat a že si nebude brát jeden druhého za pána místo Boha!“ Obrátí-li se však zády, pak jim řekněte: „Dosvědčte, že my jsme do vůle Boží odevzdáni!“ (Álu Imrán 64)

Důkazem pro svědectví, že Muhammed ﷺ je Posel Boží je:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ

A nyní přišel k vám již posel z vašich řad vzešlý a tíží jej, že špatného se dopouštíte, neboť mu záleží na vašem dobru. A vůči věřícím je shovívavý, slitovný. (At-Tewba 128)

Význam svědectví, že Muhammed ﷺ je Posel Boží je: poslouchat jej v tom, co nařídil, věřit tomu, o čem nás informoval, vyhýbat se tomu, co zakázal a před čím varoval a neuctívat Alláha jinak, než jak to předepsal.

Důkaz pro motlitbu, zakát a vysvětlení tewhídu je zde:

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ

A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující se mu upřímně svou vírou jako hanífové, aby dodržovali modlitbu a dávali almužnu - a toto je náboženství neměnné. (Al-Bajjina 5)

Důkazem pro půst jsou slova:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Vy, kteří věříte, předepsán vám jest půst, tak, jako byl již předepsán těm, kdož před vámi byli – snad budete bohabojní! (Al-Baqara 183)

Důkazem pro pouť jsou slova:

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَن دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

A Bůh uložil lidem pouť k chrámu tomuto pro toho, kdo k němu cestu může vykonat. Však ten kdo nevěří, vždyť Bůh je soběstačný a obejde se bez lidstva veškerého. (Al Imrán 97)

Úroveň ímán

Ímán se skládá z více než sedmdesáti oddělení. Nejvyšší z nich je vyslovení lá iláhe illá Alláh a nejnižší odstranění nepatřičných objektů z cesty. Hajjá´ (stud) je součástí ímánu.

Pilířů je šest: 1) že věříte v Alláha 2) Jeho anděly 3) Jeho písma 4) Jeho posly 4) v Soudný den a 6) al-Qadar, předurčení, osud – dobrého i zlého.

Důkazem pro těchto šest pilířů je:

لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ

Zbožnost nespočívá v tom, že obracíte tváře své směrem k východu či západu, nýbrž zbožný je ten, kdo uvěřil v Boha, v den soudný, v anděly, Písmo a proroky. (Al-Baqara 177)

Důkaz pro al-Qadar (předurčení):

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ

A každou věc jsme vskutku stvořili s předurčením (al-Qamer 47)

Úroveň ihsán

Ihsán je jeden pilíř, jenž znamená uctívat Alláha jako bychom Jej viděli, ale i když Jej nevidíme, On jistě vidí nás.

Důkazy pro toto:

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

Vždyť Bůh je věru s těmi, kdož jsou bohabojní, i s těmi, kdož dobré konají. (An-Nahl 128)

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ وَتَقْلِبُكَ فِي السَّاجِدِينَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

A na mocného a slitovného se spolehni, který tě vidí, když k modlitbě se zvedáš a jak mezi klanícími se chováš, vždyť On slyšíci je i vševědoucí. (Al-Su‘arā 217-220)

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي

كِتَابٍ مُبِينٍ

A ať v jakémkoliv budeš postavení a ať cokoliv budeš z Koránu čísti a ať cokoliv budete z činů dělat, My svědky vašimi budeme, když to budete podnikat a neunikne Pánu tvému ani váha zrnka prachu na zemi a na nebi, ba ani nic menšího či většího - aniž by to bylo zapsáno v Písmu zjevném. (Junus 61)

Důkazem ze sunny je slavný hadís vyprávěný Omarem bin al-Chattábem (radia lláhu ‘anhu): *Jednoho dne jsme seděli s Poslem ﷺ když se před námi objevil muž v zářivě bílém oděvu, se smolně černými vlasy. Nebyly na něm poznat známky cestování, ale nikdo z nás ho neznal. Posadil se naproti Poslu ﷺ a řekl: "Ó Muhammade, zprav mne o islámu." Tedy on ﷺ řekl: "To je svědectví, že žádné božstvo není hodno uctívání vyjma Alláha a že Muhammad je Jeho Posel. Budeš dodržovat modlitbu, platit zakát, postit se v měsíci ramadánu a vykonáš pouť k Posvátné mešitě, budeš-li si to moci dovolit."*

Řekl: "Řekl jsi pravdu." Tedy jsme se divili, že se ptá a pak řekne, že má pravdu.

Na to řekl: "Nyní mi vysvětli imán." Tedy on ﷺ řekl: "To je, že věříš v Alláha, Jeho anděly, Jeho písmo, Jeho posly, v Soudný den a al-Qadar, v tom dobrém i zlém."

Řekl: "Mluvils pravdu. Nyní mi vysvětli ihsán "

Tedy on ﷺ řekl: "To je uctívat Alláha jako bys Jej viděl, ale i když Jej nevidíš, On jistě vidí tebe."

Na to řekl: "Zprav mne o poslední Hodině." On ﷺ řekl: "Ten, kdo je tázán o tom neví víc, než ten, kdo se táže." "Tedy mne informuj o jejích znameních." "To bude tehdy, když matka porodí svou paní, kdy bosí, přízemní, nízcí pastevci budou vzájemně závodit ve stavění vysokých budov."

Pak odešel a my jsme chvíli seděli zticha. On ﷺ se pak zeptal: "Omare, víš, kdo byl ten tazatel?" Řekl jsem: "Alláh a Jeho Posel to ví nejlépe." On ﷺ řekl: "To byl Džibríl, který vás přišel naučit vašemu náboženství."

Třetí základní princip

Znalost vašeho Proroka, Muhammeda ﷺ: je to Muhammed, syn Abdulláha, syna Abdul-Muttáliba bin Hášima. Hášim byl z kmene Kurajšovců, a Kurajšovci byli Arabové. A ti jsou potomky Ismaela, syna Abraháмова. Necht' Alláh požehná jemu a našemu Proroku Muhammedovi ﷺ.

Dožil se šedesáti tří let, nichž čtyřicet předcházelo jeho prorockví a dvacet tři let byl prorokem a poslem. Prorokem se stal podle

اقْرَأْ

Přednášej (Al-'Alaq: 1)

a poslem podle

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

Ty rouchem přikrytý! (Al-Muddesir 1).

Byl z Mekky a později odešel do Medíny. Bojoval s modloslužebnictví (širk) a hlásal jedinečnost Boží (tewhíd). Důkazem jsou slova Alláhova:

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَتِيَابِكَ فَطَهِّرْ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُنِ تَسْتَكْبِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

Ty rouchem přikrytý! Vstaň a varuj, Pána svého oslavuj, svůj oděv očišťuj, a vyvaruj se rudžz, kvůli rozmnožování zisku neušťěďuj a při Pánu svém trpělivě stůj! (Al-Muddathir 1-7).

Význam slov "vstaň a varuj" je varuj před modloslužebnictvím a zvi k jedinečnosti Boží. "Pána svého oslavuj" znamená oslavuj skrze tewhíd. "Svůj oděv očišťuj" značí očistění od širk. "Vyvaruj se rudžz" - rudžz jsou sochy, modly, vyvaruj se znamená nech je být a osvobod' se od nich a těch kteří je uctívají. Toto dělal deset let zvouce lidí k tewhíd. Po deseti letech byl povznesen na nebe, kde mu bylo přikázáno pět denních modliteb. Tedy se modlil v Mekce další tři roky a pak mu bylo přikázáno vystěhovat se do Medíny (hidžra).

Hidžra je přesídlení z místa širku do místa islámu. Je povinností pro ummu migrovat z místa širku do místa islámu a to až do konečné Hodiny. A dokazuje to:

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَأَسَعَةَ فْتَهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَاوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا

Těch, kdož sami sobě ukřivdili a kteří povolání budou anděly, se zeptají: „V jakém stavu jste byli?“ I odvěti: „Byli jsme poníženými na zemi.“ I řeknou jim andělé: „Což nebyla zeme Boží dost rozlehlá, že jste se nemohli vystěhovat?“ a obydlím těchto bude peklo, a jak hnusný je to cíl konečný! Jen utištěným mužům, ženám a dětem, kteří nemohli použít žádné lsti k vystěhování a nemohli najít správnou cestu, Bůh možná vymaže viny jejich, neboť Bůh je odpouštějící, milostivý. (An-Nisá 97-99)

يَا عِبَادِي الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ

Služebníci Moji, kteří věříte! Země Má je věru rozlehlá, uctívejte Mne tedy! (Al-Ankabút 56)

Al-Begawí, nechť se nad ním Alláh smiluje, řekl: "Tento verš byl zjeven kvůli některým muslimům, kteří zůstali v Mekce a nepřesídlili do Medíny. Alláh je povolal skrze imán."

Důkaz pro hidžru ze sunny: "Hidžra nepřestane dokud pokání nepřestane a pokání nepřestane (být přijímáno) dokud slunce nevyjde, tam kde zapadá."

Poté, co se usadil v Medíně, nařídil ostatní zákony islámu jako zakát, půst, pouť, džihád, ezán, vedení k dobru a zakazování zla, stejně jako ostatní pravidla islámu. to dělal po dobu dalších deseti let, než odešel, nechť se nad ním Alláh smiluje, a jeho náboženství zůstalo.

To bylo jeho náboženství a nebylo nic dobrého, jen to k čemu byla vedena jeho ummah a nic špatného, vyjma toho před čím byla varována. To dobré bylo: tewhíd a vše, co Alláh miluje a má z toho radost. To zlé bylo: širk a vše, co Alláh nenávidí a odmítá.

Alláh jej poslal k celému lidstvu a učinil povinností všem lidem a džinům jej poslouchat. Což dokazuje slovy:

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

„Lidé, já věru jsem poslem Božím k vám všem vyslaným.“ (Al-A‘ráf 158)

Alláh skrze něj (salaláhu aleihi wa salam) zdokonalil a doplnil své náboženství:

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Svě dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství. (Al-Má‘ida 3)

Důkazem, že zemřel je:

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ

Zajisté budeš jednou mrtvý a i oni budou mrtví a později, v den zmrtvýchvstání, před Pánem svým spor povedete. (Al-Zumar 30-31)

A když lidé zemřou budou vzkříšeni:

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى

Z ní (země) jsme vás stvořili a do ní vás vrátíme a z ní vás vyjmeme i podruhé. (Tá Há 55)

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا

Bůh dal vám vyrůst ze země jako rostlinám, potom vás do ní vrátí a posléze vás z ní vyvede znenadání. (Núh 17-18)

Poté budou souzeni a odměněni za své činy:

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحُسْنَى

Bohu náleží vše na nebesích a na zemi, aby mohl odměnit ty, kdož špatné páchali, a aby odměnil ty, kdož dobré konali, odměnou nejkrásnější. (An-Nadžm 31)

Kdokoli odmítá vzkříšení je nevěřící. Důkazem je:

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُعْعِنُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعِنُنَّ ثُمَّ لَنُنَبِّئَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

A domnívají se ti, kdož jsou nevěřící, že nebudou vzkříšeni: Rci: „Ba naopak, při Pánu mém, budete vskutku vzkříšeni a potom budete poučeni o tom, co jste dělali. A to bude Bohu věcí velmi snadnou.“ (Al-Taghábun 7)

Alláh vyslal všechny posly s dobrou zvěstí a varováním:

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

Alláh dal poslům, hlasatelům zvesti radostné i varovatelům, aby lidé po jejich příchodu neměli výmluvy právoplatné. (An-Nisá 165)

Prvním z nich byl Noe (Núh) a posledním Muhammed, jenž je pečetí proroků.

Důkazem, že Núh byl prvním z nich jsou slova Alláhova:

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ

A dali jsme ti vnuknutí, tak jako jsme je dali Noemovi a prorokům po něm. (An-Nisá 163)

Každý národ, k němuž byl vyslán posel, byl vyzýván k témuž – uctívat Alláha samotného a neuctívat Tághúta:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ

A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“ (An-Nahl 36)

Alláh dal za povinnost všem svým služebníkům nevěřit v Tághúta a věřit v Alláha. Ibn al-Qajjím, necht' se nad ním Alláh smiluje, řekl: "*Tághút je někdo nebo něco, kvůli němuž uctívači překračují hranice, jsou to ti, jenž jsou uctíváni, následování nebo posloucháni.*"

Tawághíd (nebo Tághút), těch je celá řada, ale jejich hlav je pět: 1) Iblís – ďábel, necht' ho Alláh prokleje 2) kdokoli je uctíván a těší ho to 3) kdokoli zve lidi, aby ho uctívali 4) kdokoli tvrdí, že zná Neviděné a 5) kdokoli stanovuje ze své moci jiné zákony, než které ustanovil Alláh.

لا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Nebudiž žádného donucování v náboženství! A již bylo jasné rozlišení správné vedení od bloudění! Ten, kdo nevěří v Tághúta a věří v Boha, ten uchopil se rukojeti spolehlivé, jež nikdy se neutrhne. A Bůh je slyšící, vševědoucí. (Al-Baqara 256)

A to je význam Lá iláhe illá Alláh.

A hadís: "*Na vrchu podstaty je islám a jeho hlavním základem je motlitba. A jeho nejvyšší částí je džihád.*"

A Alláh zná nejlépe. Necht' Alláh požehná Prorokovi, jeho rodině a jeho druhům.